

VENNOOTSCHAPSBELASTING PINAUTOMAAT VAN DE POLITIEK?

ma di wo do vr

14 OKTOBER 2021 VISIE PRESENTEERT

de *Utrechtse*
VASTGOEDWEEK

Het is bijzonder om te constateren dat de lastendruk binnen de vennootschapsbelasting de afgelopen jaren is toegenomen en nog verder zal toenemen zonder noemenswaardige compensatie. Om te beginnen is in 2019 de zogenaamde generieke renteaftrekbeperking opgenomen in onze vennootschapsbelasting. Deze wetgeving is gebaseerd op een Europese richtlijn die op haar beurt weer gebaseerd is op Duitse wetgeving. Het komt er op neer dat de rente (meer precies het negatieve saldo van renteopbrengsten en rentelasten, hierna ook “rentesaldo”) slechts aftrekbaar is tot 30% van de fiscale EBITDA (kort gezegd de fiscale winst met terug telling van rente en afschrijvingen). Is het rentesaldo lager of gelijk aan € 1.000.000 dan is de rente ongeacht de EBITDA aftrekbaar. Nederland heeft er voor gekozen om een van de meest verstrekkende varianten van de rente aftrekbeperking op te nemen (in Duitsland is bijvoorbeeld het rentesaldo tot aan € 3.000.000 aftrekbaar ongeacht de EBITDA). Als compensatie voor deze verbreding van de heffingsbasis werd echter onder meer een verlaging van het tarief in de vennootschapsbelasting in het vooruitzicht gesteld. Als opmaat voor die tariefsverlaging is vervolgens alvast het tarief in box II voor de inkomstenbelasting verhoogd van 25% naar 26,9%. Later blijkt dat, om redenen die ik niet direct kan terughalen, in de brij van niet nagekomen toezeggingen uiteindelijk is besloten om het toptarief voor de vennootschapsbelasting toch maar op 25% te laten staan. Als doekje voor het bloeden wordt vervolgens een potje van 2 miljard voor het bedrijfsleven gepresenteerd om investeringen te stimuleren. Ook dit potje gaat uiteindelijk ter ziele en wordt vervolgens voor € 1 miljard (waar die andere miljard dan is gebleven weet ik niet) ingezet als “speelgeld” voor de tweede kamer om aanpassingen te financieren op de op “Prinsjesdag” gepresenteerde begroting. Tijdens de algemene beschouwingen bleek echter dat het kabinet haar hand had overspeeld. Althans, er was een meerderheid in de kamer voor (nog) meer “speelgeld” voor allerlei wensenlijstjes. De vraag was natuurlijk hoe dat te financieren. Het antwoord was snel gevonden: laten we de vennootschapsbelasting verhogen! Deze verhoging bestaat grofweg uit twee componenten. Ten eerste gaat het toptarief van 25% naar 25,8%. De andere “verhoging” lag al “op de plank”. Enige tijd geleden heeft een ambtelijke werkgroep namelijk een groot aantal adviezen gegeven over mogelijkheden om ons belastingstelsel te “verbeteren”. Een van die adviezen was om de renteaftrek in de vennootschapsbelasting te beperken tot 20% (in plaats van 30%) van de EBITDA. Dit alles onder het motto van een meer gelijke behandeling van eigen en vreemd vermogen en het financieel robuuster maken van het Nederlandse bedrijfsleven (kennelijk leggen ze daarvoor in Duitsland en alle andere EU-landen de spreekwoordelijke “lat” heel anders). Jammer is dat bij deze poging tot een “gelijke behandeling” van eigen en vreemd vermogen

alleen een beperking van de renteaftrek wordt toegepast en er niet wordt ingegaan op de heffing over de corresponderende renteopbrengsten. Als compensatie voor de verdere beperking van de renteaftrek zou echter het bedrijfsleven aldus de ambtelijke werkgroep een aanzienlijke tariefsverlaging moeten worden aangeboden. U raadt het natuurlijk al: de beperking tot 20% van de EBITDA vond de politiek een goed idee, maar de tariefsverlaging ter compensatie weer niet. Kortom, men heeft al “cherry pickend” lopen shoppen in de aanbevelingen van de ambtelijke commissie. Nederland heeft/krijgt daardoor binnen de EU, naar ik begrijp, de meest beperkte renteaftrek terwijl de - bij herhaling - beloofde

compensatie anderzijds op geen enkele wijze wordt geboden. Zeker bij kapitaalintensieve bedrijven zal deze maatregel tot (nog grotere) problemen leiden qua financiering. Ik kan natuurlijk allerlei mooie verhalen gaan ophouden over het vestigingsklimaat maar het zal duidelijk zijn dat het fiscale investeringsklimaat voor met name kapitaalsintensieve bedrijven heel guur is/wordt vergeleken met alle andere landen in de EU. Dit terwijl wij in Nederland juist kapitaalintensieve bedrijven nodig zullen hebben om bijvoorbeeld de benodigde investeringen te kunnen doen in de woningmarkt.

René Maat
Belastingadviseur en
partner Rechtsstaete Vastgoedadvocaten
en Belastingadviseurs